

Protokol o hodnocení bakalářské práce

Název práce: VIDEO

Podnázev: Krátký experimentální film s promo kampaní

**Práci předložila studentka: Multimediální design, specializace
Multimédia**

Studijní obor a specializace: Michaela Sidorová

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil: Vojtěch Aubrecht

1. Cíl práce

(a jeho naplnění):

Mírou naplnění si nejsem zcela jistý. Zásadní část, tedy krátký experimentální film, autorka odevzdala. Do rukou se mi však nedostal ani náznak promo kampaně k tomuto filmu. Tato složka tedy není zahrnuta do mého hodnocení.

2. Technologická specifika

(technická inovace):

V technologické rovině nevidím žádný inovativní prvek, ani inovativní nakládání s již existujícími technologiemi.

3. Přínos práce pro daný obor

Kvalitní práce s kamerou je bezpochyby největší devízou tohoto snímku. Zda tento aspekt lze považovat za přínosný pro obor pochybuji. Podobně vizuálně laděných výstupů je celá řada a přínosný pro obor bývá zpravidla ten první a ten nejlepší, což není případ této práce.

4. Silné stránky díla

Víše zmíněná práce s kamerou, navození silné atmosféry, vizuální styl, to vše jsou nezpochybnitelné kvality tohoto díla. Nevidím zásadní pochybení ve střihu, použití ruchů a „hudby“ působí přesvědčivě.

5. Slabé stránky díla

Fobii ze strojů chybí patřičná vizuální dramatičnost. To co sugeruje zvuk, lépe řečeno hluk, nereflektuje obraz. Ten zůstává víceméně statický. Chápu, že zaznamenaný stroj nevykazoval potřebnou charakteristiku. Pak ale autorka měla nafilmovat jiný. Zvláště v Plzni je podobných přístrojů jistě hojnost. Snad se dal stávající vizuální hendikep řešit také více „těkající“ kamerou. Závěrečná epizoda, fobie z vody, působí podobně rozpačitě. Bez vysvětlení bych nejspíše považoval dámu u rybníka pouze za nerozhodnou bytost, která neví, zda se jít vykoupat, nebo jestli je na koupání ještě příliš chladno.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Po poměrně hezkém zážitku – pokud můžeme znepokojivý pohled na různé fobie považovat za hezký zážitek – zůstává divák na konci filmu jaksi opuštěn s otázkou: k čemu to vlastně bylo? Tento pocit ještě umocňují dvě – z mého pohledu – nezdařilé epizody a to při vší smůle ta úvodní a ta závěrečná. Místo toho, aby byl divák od prvního momentu vrhnut do jasně tísnivého pocitu, který autorka chce zprostředkovat, dívá se na obrázky a říká si, proč je u toho takový kravál. Následuje krásná a opravdu velice působivá epizoda s praskáním kostí. Tou jsem opravdu nadšen ve všech ohledech. Zvuk, kulisa herec, kamera, atmosféra, krásná choreografie. Následuje celkem přesvědčivá fobie ze zubů, ale poslední kapitola je jen plácnutí do vody. Tedy vlastně ani to ne. Zde jsme měli být přesvědčeni naléhavostí celého snímku a na vždy nám měla být vryta do paměti tísnivá vzpomínka na tento film. Místo toho si říkáme: proč nenatočila autorka film o tom, že má ráda plyšové medvídky, vůni konvalinek a chuť červené papriky? Při zachování vizuálních kvalit by to zanechalo zhruba stejně silný zážitek jako nyní zpracované téma. Nejen forma sdělení, ale i nutnost sdělení jsou nejasné. Vzhledem k této kritice, ale také excelentní epizodě o kostech který prozrazuje autorčin veliký potenciál navrhuji hodnocení velmi dobře.

Datum: - 2 -06- 2015

Podpis:

*) Nehodící se škrtněte

Pozn.: Při nedostatku místa přiložte nový list

Tisk oboustranný